

ortodoxă, venirea nunciului papal în Transilvania și alte ofense, causând mari neplăceri episcopului Șaguna și provocându-l la proteste și remonstranțe în contra tuturor atacurilor acelora. În finea anului 1855 întreprinse el o călătorie érashi la Brașov, în afaceri oficioase bisericesci și scolare.

In anul 1856, obosit de atâtea lupte și drumuri îndepărțate, vîdîndu-se silit a-și căuta și de sănătate, se duse la Mehadia spre folosirea apelor minerale de acolo. Frații din Bănat, și cu deosebire cei din granița militară, pare că de pe atunci priviau în episcopul Șaguna pre metropolitul lor fiitoriu, astfel de primire îi făcură.

La începutul anului 1857 episcopul Șaguna se bolnăvise rău, încât puțin a lipsit de nu-l perdurăm încă de atunci. El zăcând preste două luni și din cauza aceasta fù impedecat a se duce în persoană la Oradea mare, spre a binevenita pre impăratul și pre impărătesa, cari în acest an cercetară Ungaria, ci trimise în locul seu o deputație din 2 asesori consistoriali, 2 protopopi și secretariul consistorial, ca reprezentanți ai diecesei și ai sei. Mare atenție arătă impăratul și la această ocasiune către episcopul Șaguna, căci ajungând maiestățile lor la deputație numită se opriră mai mult, întrebând despre Șaguna, exprimându-și părerea de rău pentru bolnăvirea lui și dicând impăratul către impărătesa: „episcopul Șaguna e un bărbat fără adică tronului.“

Tot în anul acesta el se mută din reședința cea vechiă, din strada Cisnădiei, în cea nouă de astăzi în strada Măcelarilor, cumpărată de el prin colectă și intocmită mai întâi după gustul seu, prin măiestri și cu acareturi aduse anume dela Viena, în modul în care o vedem.

In anul 1858 primind voia dela împăratul pentru o colectă în întrégă monarchia pe séma bisericei catedrale, împreună cu un dar frumos de 1000 galbeni, întreprinse episcopul Șaguna o călătorie mai îndepărtată și mai grea totodată prin Bănat, Sirmiu, Viena până la Triest, pe la credincioșii biseri-